

סגולת"א. קם ונטל שלש אבנים
שהן " י " י, ואבן עליונה שהיא
בקלע, תג בחוט הרי ארבע שהן
ארבעים, וחוט של הלכנה
(שסובבת) עליה הינו ב', וסוד הדבר
- בראשית, ב' ראשית. על הנקדה
הזו נאמר בעשרה מאמרות נברא
העולם. מה זה ב'? אותו החוט
שסובב אותה, ולנקדה הזו יש
ראש ואמצע וסוף, ונעשית שלש
יודיים " י " י, שעולות לשלשים,
ואותו חוט ב' - שלשים ושפים.
התג שעל החוט י, והרי ארבעים
ושפים, כנגד שלשים ושנים
אלהיים ועשר האמירות שבהן
נבראו שמים וארץ וכל צבאם.

וירא אלהים את כל אשר עשה, שהוא סוד של
נרא מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת התורה,
וזו כי יום נקם בלב", ובהם פועלות ארבעים
ושפים האותיות של יהוה. וסוד הדבר - פתחו לי
שערי צדק אב"א ב"ם אודה יה, וכלם נכללים
בכאר שבע, זה אב"ג ית"ן וחקריו).

אמרו לו בעלי המשנה: רבי רבי,
כמה חזקות האבנים שזרקת,
שהודעונו בהן שמים וארץ, וכל
החיות והבהמות והעופות ברחו,
ומהם נפלו לארץ, והכפסא הנכבד
ומלאכים ואופנים כלם הודעונו
מהאבנים שלך, ואלו הם ארבעה
טורי אבן, שכלם אחד.

אשרי מי שמוציא את האבנים
השלמות הללו בתפלותו, בארבע
תפלות עם תפלת מוסף, שעליהן
נאמר אבנים שלמות תבנה, ויש
אבן של התורה, שנאמר בה
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהיים, שהיא מצד
העמוד האמצעי, שנאמר בו
וזאת התורה אשר שם משה,
שהוא הדמות שלו.

והאבנים הללו כלן אחת.
המלכות הקדושה היא מצד

בקירטא, תגא בחוטא הא ארבע, דאנון
ארבעין, וחוט דסיהרא (ג"א דסחרא) עלה היינו
ב', ורזא דמלה בראשית ב' ראשית, האי
נקודה (דקסב ע"א) עלה אתמר בעשרה מאמרות
נברא העולם מאי ב' ההוא חוט דאסחר עלה,
והאי נקודה אית לה רישא ואמצעיתא וסופא,
ואתעבידת תלת יודיים " י " י, דסלקין לתלתין,
וההוא חוט ב' תלתין ותריין, תגא דעל חוט
י, והא ארבעין ותריין, לקבל ל"ב אלהיים,
ועשר אמירן דאתברי בהון שמיא וארעא וכל
חיליהון, (וירא אלהים את כל אשר עשה, דאיהו רוא וירא
מלאך יהוה אליו בלבת אש, בלבת דאורייתא ודא איהו כי יום
נקם בלב", ובהון פועלים ארבעין ותריין אתון דיהוה, ורזא דמלה
פתחו לי שערי צדק אב"א ב"ם אודה יה, וכלהון אתכלילן בכאר
שבע, דא אב"ג ית"ן וחקריו).

אמרו ליה מארי מתניתין, רבי רבי כמה
תקיפין אבנין דזריקת, דאזדעזעו בהון
שמיא וארעא, וחיוון ובערין ועופין בלהו
ברחו, ומנהון נפלו לארעא, וכרסייא יקירא
ומלאכין ואופנים בלהו אזדעזעו מאבנין
דילך, ואלין אינון ארבעה טורי אבן, דכלהו
חד.

זבאה איהו מאן דאפיק אבנין אלין שלמין
בצלותיה, בארבע צלותין עם צלותא
דמוסף, דעלייהו אתמר (דברים כו ו) אבנים
שלמות תבנה, ואית אבן דאורייתא, דאתמר
בה (בראשית כח כב) והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהיים, דאיהי מסטרא
דעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים ד
מד) וזאת התורה אשר שם משה, דאיהו דיוקנא
דיליה.

וארין אבנין בלהו חד, מלכות קדישא איהי
מסטרא דשמאלא, אתמר בה (שם כה א)

אבן שלמה וצדק יהיה לך,